

خمینی‌نامه

سروده‌هایی در ثنای حضرت امام خمینی و انقلاب اسلامی ایران
«بهلول یکی از شگفتی‌های روزگار ما بود.» رهبر معظم انقلاب

تقدیم به:

معرفت‌آموختگان مکتب امام سید روح‌الله

الموسوی الخمینی

■ حاج احمد رضا پایدار

که تا پای دار بر سر عهد خویش با امام خویش
پایدار ماند.

■ کر بلایی حاج رضا پاینده

هم‌زمان با ایام عروج امام در بیمارستان قلب
تهران بستری بود، نخواستند که رفتن امام را
بفهمد، اما فهمید. از گوشه‌ی چشمانش به‌آرامی
اشک جاری شد که: «ای کاش ما به جای امام رفته
بودیم.» و چه زود به‌آرزویش رسید. درست ده روز
بعد مهمان امام شد.

■ مادر بزرگ شیرین‌تر از جان

با این‌که مرا احمد نام گذاشته‌اند به عشق امام تا
سالیان سال «روح‌الله» صدایم می‌زد.

احمد مقیمی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خبر درگذشت روحانی وارسته و پارسا مرحوم حجت الاسلام آقای شیخ محمدتقی بهلول (رحمة الله علیه) را با تأسف و دریغ دریافت کردم. این پنده‌ی صالح و مجاهد و پرهیزگار که عمر طولانی و پرمآجرای خود را یک‌سره با مجاهدت و تلاش گذرانید یکی از شگفتی‌های روزگار ما بود. هفتاد سال پیش در ماجرای خونین مسجد گوهرشاد، زبان گویای ستم‌دیدگان و حق‌طلبان شد و آماج کینه حکومت سرکوب‌گر پهلوی گشت. بیست و پنج سال مظلومانه در اسارت حکومت ظالم دیگری انواع رنج‌ها و آزارها را تحمل کرد. پس از آن سال‌ها در مصر و عراق ندای مظلومیت ملت ایران را از رسانه‌ها به گوش مسلمانان رسانید. سال‌ها پس از آن در ایران بی‌هیچ پاداش و توقفی به هدایت دینی مردم پرداخت.

در سال‌های دفاع مقدس، همه جا دل‌های جوان و نورانی رزمندگان را از فیض بیان رسا و صادقانه خود نشاط و شادابی بخشید. نود سال از یک قرن عمر خود را به خدمت به مردم و عبادت خداوند گذرانید. زهد و وارستگی او، تحرک و تلاش بی‌وقفه پیکر نحیف او، ذهن روشن و فعال او، حافظه‌ی بی‌نظیر او، دهان همیشه صائم او، غذا و لباس و منش فقیرانه‌ی او، شجاعت، فصاحت و ویژگی‌های اخلاقی برجسته‌ی او، از این مؤمن صادق، انسانی استثنایی ساخته بود. اکنون این یادگار یک قرن تاریخ پرحادثه‌ی مبارزات ملت ایران از میان ما رفته و انشاءالله قرین رحمت و مغفرت الهی است. به همه‌ی علاقه‌مندان و دوستان و نزدیکان آن مرحوم تسلیت می‌گویم و فضل و فیض خداوندی را برای او مسئلت می‌کنم.

سیدعلی خامنه‌ای

۱۰ مرداد ۱۳۸۴

(خمینی نامه) این کتاب شکل شاهزاده فردوسی
 در نظر گرفته شده و بی تاکنون چندین نسخه از آن ساخته شده است
 و احد آن در آئینه کتاب بزرگ جمعی شود (بعون الله تعالی
 بسم الله الرحمن الرحیم آغاز کتاب محمد و ثناء)
 حضرت رب الارباب

بسمه تعالی

جناب آقای احمد مفیدی

دویر محترم دومین همایش بزرگداشت علامه محمد تقی بهلول (ره)

یا سلام

عطف به درخواست شماره ۷۱۵۸۸۱۲ مورخه ۸۵/۲/۲۹ پیشی بهر صدور

محو چاپ در مورد:

کتاب: خمینی نامه و مریدان مع سید علی بابا در فقه حضرت امام (علیه السلام)

ناشر: دبیرخانه دومین همایش بزرگداشت علامه محمد تقی بهلول (ره)

ضمیمه تقدیر از اهتمام آن برادر محترم نسبت به ترویج پیام و نام و رهبر کبیر

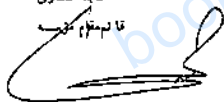
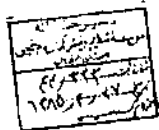
انتخاب سلاسل به اطلاع می‌رساند که چاپ و نشر کتاب مذکور مطابق نمونه

فرستاده نظر این مؤسسه بلا مانع می‌باشد لطفاً مقرر نمایید پس از حساب سه

نسخه از آن جهت بهره برداری در آوشیو مؤسسه فرستاد شود.

حمید انصاری

قائم مقام مؤسسه

من سرباز و فدائی امام خمینی هستم

به جای مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خدای حکیم و قول محکم او که فرمود: انما یخشی الله من عباده العلماء
 به یاد دارم هر محفلی که به نام امام خمینی (رحمت خدا بر او) آراسته و یا بنای سخن
 درباره‌ی امام و انقلاب در محضر شیخ بهلول گذاشته می‌شد، شیخ بدون درنگ و با
 بیانی شیوا و با همان لهجه‌ی شیرین گنابادی می‌فرمودند:
 «آن زمانی که رضاخان مبارزه‌ی با دین، خصوصاً حجاب را آغاز کرد، صدای شکسته
 شدن و فرو ریختن حکومت پهلوی را می‌شنیدم و واقع شدن انقلاب اسلامی ایران را
 پیش بینی می‌کردم و از آنجائی که میدان تبلیغ و مبارزه برایم مهیا شده بود گمان می
 کردم که من بایستی انقلاب ایران را انجام دهم، اما پس از آن که دست تقدیر مرا با
 قیام مسجد گوهرشاد روبرو کرد و پس از آن سالها اسارت و تبعید برایم رقم خورد و
 بعدها انقلاب اسلامی ایران به رهبری حضرت آیت الله العظمی امام خمینی به
 پیروزی رسید، متوجه شدم که خدا ازاده کرده است فرزندی از فرزندان رسول الله این
 مهم را به انجام برساند.»

پس می فرمودند:

بر خي افراد جاهل و منافق که می خواستند بين من و امام دشمنی بيفکنند، حرف را تحريف نمودند و شايع کردند، که بهلول می گوید؛ انقلاب حق من بود و من بستی انقلاب را رهبری می کردم نه امام خمینی!»

د علامه بهلول (رحمت خدا بر او باد) با صدائی رسا و با تمام وجود اینگونه می فرمودند: من سرباز و فدائی امام خمینی هستم»

بعد می فرمودند:

بنده ارادت خود را نسبت به امام و انقلاب در منظومه ای تنظیم نمودم و آن را خمینی نامه" نام گذاشتم تا همه از محبت و علاقه ی من به امام و انقلاب آگاه شوند.» و در آخر تصریح می کردند که:

امروز هم که امام خمینی از میان ما سفر کرده است، احترام و اطاعت از آیت الله عظمی خامنه ای بر همه ی ما لازم است، ایشان سرآمد زمان ما هستند و بنده کسی به دنیایی تعلق تر از ایشان ندیده ام.»

جموعه ی حاضر متن کامل "خمینی نامه" همراه با دو قطعه شعر دیگر در ثنای حضرت امام خمینی (رحمت خدا بر او) و تاریخ انقلاب است که توسط شگفتی روزگار علامه حاج شیخ محمد تقی بهلول (رحمت خدا بر او) سروده شده است. از آنجائی که این شمار در چند نسخه توسط علامه نگاشته شده است، آخرین نسخه ی خطی را اصل تفاوت ها را با عنوان "نسخه دوم" در پاورقی ذکر نموده ایم.

اصفهان، احمد مقیمی

آغاز کتاب به حمد و ثناء حضرت رب الارباب

■

بنام خداوند مستضعفین	زداینده ی خوف از خائفین
که با ذکر او تطمئن القلوب	تزول الکروب و تمحی الذنوب
علیم حکیم علی کبیر	جواد کریم لطیف خبیر
یا خفی الأمور سمیع بصیر	علی کل شیء قوی قدیر
علیه الحساب الیه المصیر	وفی حکمه الجنه والسعیر
یحاسب الافراد یوم النشور	و یحیی و یبعث من فی القبور
هم او اول است و هم او آخر است	هم او باطن است و هم او ظاهر است
هم او خالق است و هم او رازق است	هم او در همه وعده ها صادق است
نه از کشورش کس تواند گریز	نه با لشکرش کس تواند ستیز
نه با قدرتش هست ممکن جدال	نه از دولتش ممکن است انتقال
به حکمش کُشد پشه، نمرود را	کند محو، باد امت هود را
کند غرق، فرعون را رود نیل	ابابیل گم سازد اصحاب فیل
به یک زلزله گم کند قوم لوط	دهد سرکشان را هبوط و سقوط
به یک صاعقه محو سازد ثمود	برآرد ز اصحاب اخدود، دود
نباشد غضب کردنش بی محل	که هست این غضبها جزای عمل